

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **V. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2024, č. j. 19 Az 29/2024-32,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2024, č. j. OAM-937/ZA-ZA11-D02-2024. Tímto rozhodnutím byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo v souladu s § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

[2] Dne 13. 2. 2025 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání ze dne 12. 2. 2025, kterým stěžovatel výslovně vzal podanou kasační stížnost zpět a požádal o zastavení řízení v této věci.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel (žalobce) disponovat řízením nebo jeho předmětem, a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl; srov. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání ze dne 12. 2. 2025 za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.

[4] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[5] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce (žalovaný) nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud proto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 20. února 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu